

[Albrechtsen]

bruger EF-pakken som udgangspunkt for det – og det er den også velegnet til – at Danmarks eneste mulighed for at opretholde vetoetten hviler på, at man kan holde sammen på disse 23 stemmer, for hvis der ikke længere er det mindretal, der skal være for at kunne afvise flertalsafstemningen med kvalificeret flertal, vil et flertal jo kunne tilsidesætte Danmarks krav om at kunne anvende sin vetoet. Kravet kan kun opretholdes, hvis dette store flertal kan fastholdes på kravet om, at det skal opretholdes. Er det ikke korrekt, hr. statsminister? Og er det derfor ikke fuldstændig uforsvarligt i en sådan situation, hvor vetoetten udsættes for et forrygende pres, så at begynde at overveje endda at lave flere områder, hvor selve traktatens vetoet – altså enstemmigheden – bliver afskaffet?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Også det politiske liv er jo fyldt med risici. Det forholder sig med vetoetten nu, ganske som det har gjort hidtil, og jeg kan bedst svare på den måde, at jeg siger: når vi til sidst har fået de nye traktattekster på plads og ratificeret, er der i hvert fald ingen, som længere vil føle anledning til at rejse tvivl om vetoetten, for så er der fuld klarhed. Så eksisterer Luxembourgforliget ganske som hidtil. Jeg forstår i og for sig slet ikke den debat, hr. Albrechtsen rejser, for hr. Albrechtsen søger jo at bidrage til at rejse tvivl om vetoetten. Jeg troede ellers, vi alle sammen her i folketinget var enige om at gøre vort yderste for at beskytte og fastholde vetoetten.

Albrechtsen (VS):

Nej, hr. statsminister, det, jeg forsøger, er at bidrage til, at vi får slået det angreb tilbage, som man vil bruge EF-pakken til at rette mod vetoetten, og det burde vi stå sammen om, men det kan vi åbenbart ikke.

Men jeg vil gerne spørge statsministeren om følgende: hvis EF-pakken nogen sinde skulle blive vedtaget, hvoraf fremgår det så, som statsministeren siger, at vetoetten er uantastet? Det er en opfattelse, som jeg ikke har hørt før, men statsministeren mener altså, det vil fremgå et eller andet sted. Det lyder meget interessant.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det fremgår af, at det ikke på noget tidspunkt under forhandlingerne – og det kan man også se af, at det slet ikke nu er nævnt i nogen tekster – har været et tema at skulle eller ville diskutere bortfald af eller indskrænkning i vetoetten; deraf fremgår det, og det kan ikke være bedre, det skal vi være godt tilfredse med.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. S 259, 382–385, 390, 420, 468 og 487

Breckmann: spm. nr. S 320

Thoft: spm. nr. S 337, 403, 418 og 421

Birthe Hansen: spm. nr. S 338, 339 og 414

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 340, 341, 356, 364 og 393

Ole Henriksen: spm. nr. S 343

Inger Harms: spm. nr. S 349

Fischer: spm. nr. S 352 og 353

Margrete Auken: spm. nr. S 355

Inger Stilling Pedersen: spm. nr. S 360

Rahbæk Møller: spm. nr. S 361

Ole Espersen: spm. nr. S 362, 375, 376 og 426

Kofod-Svendsen: spm. nr. S 363

Tommy Dinesen: spm. nr. S 365, 379, 400, 401 og 417

Arentoft: spm. nr. S 366

Jes Lunde: spm. nr. S 368, 410–412 og 444

Dorte Bennedsen: spm. nr. S 369, 370, 378 og 435

Lenger: spm. nr. S 371, 372, 436, 439, 463, 466 og 467

Dohrmann: spm. nr. S 373, 434 og 458

Riishøj: spm. nr. S 377 og 396

Tinning: spm. nr. S 380, 427, 454 og 455

Jytte Hilden: spm. nr. S 387 og 388

Taanquist: spm. nr. S 389

Flemming Jensen: spm. nr. S 391

Joanna Rønn: spm. nr. S 392

Leif Hermann: spm. nr. S 394, 395 og 440

Eva Møller: spm. nr. S 397

Jytte Andersen: spm. nr. S 399